

Ο ΑΦΑΝΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΥ ΤΗΣ ΑΝΑΤΟΛΗΣ 1914-1922

Στην Ιερά Μητρόπολη Σερρών

04 Οκτωβρίου 2015

Σεβαστέ Πατέρα,
Κύριε Αντιπεριφερειάρχα, Κύριε Δήμαρχε
Εκπρόσωποι δικαστικών και εκπαιδευτικών αρχών
Εκπρόσωποι των στρατιωτικών και των σωμάτων
ασφαλείας
Εκπρόσωποι πολιτιστικών φορέων
Αξιοσέβαστο εκκλησίασμα.

Το ρίγος που μας διαπερνά, ακόμα και σήμερα κάθε φορά που αναλογιζόμαστε την τραγωδία του Ελληνισμού, το ξερίζωμα του από τις πατρογονικές του εστίες, φανερώνει ότι η λήθη δεν κατόρθωσε να εκμηδενίσει τους μηχανισμούς της μνήμης

Πώς να ξεχάσουμε μαθήματα πληρωμένα με τόσο αίμα, τόσα δάκρυα, τόσα πένθη. Η ιστορική πείρα αγοράζεται με βαριές θυσίες και είναι κτήμα του λαού.

Η Μικρασιατική τραγωδία αποτελεί το πιο θλιβερό ορόσημο στη διαδρομή της Ελληνικής ιστορίας και το πιο ισχυρό πλήγμα εναντίον της εθνικής μας υπόστασης και της εξάπλωσης του Ελληνισμού. Πλήγμα που συνέτριψε τις Ελληνικές εστίες στον απέραντο χώρο που προσδιορίζεται από την Κριμαία στο βορρά έως την Αλεξανδρέττα στο νότο και από τη Σμύρνη έως το βάθος προς την έρημο της Άγκυρας και αυτό γιατί μετά την άλωση της βασιλεύουσας ο πληθυσμός παρέμεινε στις πατρογονικές του εστίες ενώ με την Μικρασιατική καταστροφή ξεριζώθηκε από αυτές.

Ο Ελληνισμός καθώς και ο Μικρασιατικός, Ποντιακός και Θρακικός Ελληνισμός δεν είναι απλά ένας ιστορικός όρος με μικρή ή μεγάλη επίδραση στα γεγονότα που πλάθουν κατά ένα τρόπο τα καθημερινά βιώματα. Είναι περισσότερο μια τοποθέτηση, μια αφετηρία, ένα ιδανικό και συνάμα μια προτύπωση ιδανικού που μας καλεί με πάθος, εκείνο το παμπάλαιο πάθος του ελληνισμού που άλλοτε μας σώζει, άλλοτε μας ρίχνει κατάχαμα και άλλοτε μας δίνει φτερά. Είμαστε, είτε το θέλουμε είτε όχι, μια ολόκληρη

περιπέτεια, μια ολόκληρη ιστορία, συχνά η ιστορία του κόσμου, που παίρνει το πρόσωπό μας και πορεύεται ανάμεσα στις συμπληγάδες των ιστορικών περιστατικών.

Όταν ένας λαός δεν έχει αποκοπεί από τις ρίζες του, μπορεί να επιβιώσει και χωρίς γεωγραφικά σύνορα όπως έκανε ο Ελληνισμός της Οθωμανικής αυτοκρατορίας, δημιουργώντας πολιτισμό, διατήρηση και διάδοση της Ελληνικής γλώσσας. παιδεία, διατήρηση ηθών και εθίμων, ανάπτυξη και διαχείριση οικονομίας, Και αυτό αποδεικνύεται από τα όσα θα ακουστούν στη συνέχεια.

Η κυβέρνηση των Νεότουρκων, το 1909, εκθρονίζει τον σουλτάνο Αβδούλ Χαμίτ και καλεί τον Γερμανό στρατηγό Γκόλτς, για την οργάνωση του νέου Τουρκικού στρατού. Ο Γκόλτς αφού περιόδευσε με το επιτελείο του όλη την Τουρκία, επιστρέφοντας στην Κωνσταντινούπολη, δήλωσε στους Νεότουρκους:

« περιελθών τη χώρα σας, μετά λύπης μου επείσθην ότι μόνον η διοίκηση είναι Τουρκική, όλα τα άλλα, οικονομία, εμπόριο, εκπαίδευση κλπ ανήκουν σε μη Μουσουλμάνους και προπάντων και κατά το μέγιστο μέρος στους Έλληνες του κράτους σας. Επομένως, δεν είστε κύριοι του εδάφους σας».

Οι Τούρκοι καλούν αργότερα έναν άλλο Γερμανό στρατηγό, τον περιβόητο μισέλληνα Φον Σάντερς Λίμαν και του αναθέτουν τη μελέτη και την οργάνωση της άμυνας στο εναπομείναν ευρωπαϊκό έδαφος, τη Θράκη, τμήμα της Τουρκίας. Ο Λίμαν περιόδευσε ολόκληρη την Ανατολική Θράκη, ξεκινώντας από την Κωνσταντινούπολη, πήγε προς τη Μαύρη Θάλασσα και τα σύνορα της Βουλγαρίας, κατηφόρισε προς την Αίνο και έφθασε στη Ραιδεστό, όπου του επιφυλάχθηκε θερμότατη υποδοχή. Στο προαύλιο του διοικητηρίου της Ραιδεστού, ενώπιον των στρατιωτικών και πολιτικών αξιωματούχων και πλήθος φανατισμένων Μουσουλμάνων, δήλωσε:

«για να κατέχετε σταθερώς και μονίμως το εναπομείναν τμήμα της Θράκης, είναι απόλυτη ανάγκη να γίνουν οχυρωματικά έργα προς τις δύο πλευρές της Βουλγαρίας και προς την πλευρά της Μαύρης θάλασσας. Και αυτά σίγουρα θα γίνουν, αλλά δεν αρκούν μόνο αυτά. Εκείνο που πρέπει να λάβετε σοβαρά υπόψη αφού θέλετε να κατοικείται ήσυχoi και ανενόχλητοι στο έδαφος αυτό, πρέπει να διώξετε τις ξένες μη Μουσουλμανικές εθνότητες και μάλιστα τους Έλληνες που είναι οι πιο επικίνδυνοι αφού είναι εξαπλωμένοι παντού και κρατούν στα χέρια τους όλο τον οικονομικό πλούτο της χώρας σας, όπως και τα σκήπτρα στην παιδεία. Αν δεν το πράξετε,

νάστε σίγουροι ότι θα σας υποδουλώσουν οικονομικά και πνευματικά και θα σας εκμεταλλεύονται χειρότερα απ' ό,τι σήμερα». και υπέδειξε τον τρόπο εξόντωσης τους παρουσιάζοντας εγγράφως τα αποτελέσματα της εφεύρεσης του, τα τάγματα εργασίας, οι φούρνοι και τα κρεμαντόρια δεν είχαν ανακαλυφθεί ακόμη. Να τη έγγραφε στην επιστολή του.

«Σας διαβεβαιώνω ότι οι παγωνιές και το κρύο του χειμώνα, οι βροχές και η μεγάλη υγρασία, ο ήλιος και η τρομερή ζέστη του καλοκαιριού, οι ασθένειες του εξανθηματικού τύφου και της χολέρας, οι κακουχίες και η ασιτία, θα φέρουν το ίδιο αποτέλεσμα με το δικό σας σχέδιο δηλαδή να τους ξεκαθαρίσετε με σφαγές. Με το σύστημα που σας προτείνω ο θάνατός τους είναι σίγουρος. Αλλά πριν πεθάνουν θα μας προσφέρουν και τις πολυτίμες για το (τουρκικό) έθνος υπηρεσίες τους. Επιπλέον οι γυναίκες τους δεν θα γεννούν και έτσι θα λυθεί το δημογραφικό σας πρόβλημα, ενώ η μισητή και άτιμη ράτσα (των Ελλήνων) θα ξεκληριστεί και θα χαθεί για πάντα μέσα σε μια γενιά, κι έτσι θα αποκτήσετε συμπαγή τούρκικη ομοιογένεια που θα δώσει στο έθνος σας νέα δύναμη. Και μην ξεχνάτε βέβαια, τις περιουσίες και τα κτήματα που θα αφήσουν οι Γιουνάν μετά τον χαμό τους, οι οποίες θα περάσουν στο δημόσιο δηλαδή σε σας.

Έτσι δημιουργήθηκαν τα φοβερά Τάγματα Εργασίας τα περίφημα (αμελέ ταμπουλούι), τα οποία αφάνισαν εκατοντάδες χιλιάδες Έλληνες της Θράκης, του Πόντου της Ιωνίας, της Καππαδοκίας.

Ήταν μία από τις μεθόδους εθνοκάθαρσης που χρησιμοποιήθηκαν από τους Τούρκους, αφού οι περισσότεροι εργάτες πέθαιναν.

Οι συστάσεις και υποδείξεις αυτές του Λίμαν μαζί με όσα νωρίτερα τους συμβούλευσε και ο Γκόλτς, στάθηκαν ικανές για την έναρξη της Γενοκτονίας του Ελληνισμού.. Μπορούμε λοιπόν να ισχυριστούμε απερίφραστα ότι η Γενοκτονία του Ελληνισμού της καθ' ημάς ανατολής

A) επινοήθηκε από τους Γερμανούς Γκόλτς και Λίμαν

B) σχεδιάστηκε από τους Νεότουρκους και ολοκληρώθηκε από τον Μουσταφά Κεμάλ

Γ) Γεννήθηκε στη Θράκη και επεκτάθηκε στη Μικρά Ασία και αργότερα με κραυγαλέα μορφή στον Πόντο

Σήμερα είναι γεγονός αδιαμφισβήτητο ότι η προσπάθεια ανάδειξης των ψηφιδωτών από το τεράστιο ψηφιδωτό του Ελληνισμού που ζούσε στο οθωμανικό κράτος, είναι ατελείωτη και

βρίσκει συμπαραστάτες πολλούς Έλληνες κυρίως από τη νέα γενιά. Νέοι προσφυγικής καταγωγής 3^{ης} και 4^{ης} γενιάς, οι οποίοι δεν έχουν περιοριστεί στα γνωστά, δεν μένουν μόνο στις διαπιστώσεις και κυρίως δεν έχουν περιοριστεί απλά και μόνον σε μία στατική αντιμετώπιση του προσφυγικού ζητήματος, δηλαδή φολκλόρ και τέλος. Η καταγωγή για αυτούς είναι πολιτισμός, θέατρο, μουσική, αρχιτεκτονική, γαστρονομία, είναι ιστορία του αρχαίου ελληνικού, βυζαντινού και νεοελληνικού πνεύματος, είναι παιδεία, είναι το μεγάλο ζήτημα της γενοκτονίας. Η ανάδειξη, διεθνώς, της υπόθεσης της γενοκτονίας, είναι ένα δείγμα αυτών της προσπάθειας ανάκτησης της ιστορικής και πολιτισμικής ταυτότητας, αφού δεν αρκεί για πολλούς Έλληνες, να λένε ότι είναι πρόσφυγες, Θρακιώτες, Πόντιοι, Μικρασιάτες, Καππαδόκες, ή ότι χορεύουν καλά. Οι άνθρωποι αυτοί δεν συγκινούνται χωρίς βάθος στις εκδηλώσεις μνήμης κάθε Απρίλιο, Μάιο, Σεπτέμβριο, και δεν θυμούνται την πατρίδα τους μόνον όταν η σύγχρονη ιστοριογραφία και πολλές φορές και μία Ελληνική πολιτική ελίτ αποπειράται να παραχαράξει την αλήθεια, δηλαδή να επιβάλλει τη λήθη.

Σήμερα, για αυτούς τους νέους ανθρώπους, έχει σημασία να πράττει κάποιος ως Θρακιώτης, αλλά και Πόντιος, Ίωνας – Μικρασιάτης και Καππαδόκης, αναλογιζόμενος την καταγωγή του με αξιοπρέπεια και με αυτοσεβασμό απέναντι στο πλούσιο παρελθόν του και κυρίως έναντι του εφάμιλλου όπως πρέπει να είναι μέλλον του, αφού δεν θέλει να περιοριστεί σε χειροκροτητή ή ακόμη χειρότερα σε απρόσωπο κομμάτι ενός ακροατηρίου που θα παρακολουθεί άφωνο κάθε επέτειο μνήμης του Ελληνικού ολοκαυτώματος.

Επειδή η γενοκτονία είναι ένα έγκλημα χωρίς παραγραφή, σύσσωμος ο προσφυγικός Ελληνισμός, μέσω των πολιτιστικών του φορέων, το σύνολο του οποίου έχει ιερή υποχρέωση να ενωθεί να ομονοήσει και να κατανοήσει συνεπικουρούμενος και από το γηγενές στοιχείο ότι έχει ιερό χρέος αλλά και υποχρέωση στα παιδιά και ειδικότερα στα βρέφη, τα οποία δολοφονήθηκαν κατά τη διάρκεια της γενοκτονίας, αποτελώντας μαζί με τις γυναίκες μία ιδιαίτερη πτυχή του μαζικού εγκλήματος, αυτό που ονομάστηκε δολοφονία του μέλλοντος, δηλαδή η γυναικοκτονία και η παιδοκτονία, η δολοφονία της συνέχειας ενός έθνους με την εκκαθάριση των γυναικών και των παιδιών αλλά και προς όλους αυτούς που κοιμήθηκαν για πάντα στα Άγια χώματα τα πάντα Ελληνικά, να μεριμνήσουν για την προβολή, την ανάδειξη και τη διεκδίκηση από την πολιτεία και τα διεθνή φόρα της μίας και

μοναδικής γενοκτονίας του Ελληνισμού της καθ ημάς Ανατολής. Αρμένιοι, Ασύριοι, Εβραίοι, πέτυχαν και αναγνώρισαν διεθνώς τις γενοκτονίες τους γιατί διεκδίκησαν μία και μοναδική και όχι τρεις όπως εμείς. Ο κερματισμός και προπαντός ο διχασμός μόνο κακό φέρνει.

Υπάρχουν πλήθος αδιάσειστων ιστορικών στοιχείων που αποδεικνύουν την τέλεση του εγκλήματος που συνιστά Γενοκτονία κατά του Ελληνισμού της Ανατολής, την περίοδο 1914-1923, στις γεωγραφικές περιοχές της Δυτικής Μικράς Ασίας, Πόντου και Ανατολικής Θράκης αρκεί να πρυτανεύσει το ρήμα θέλω. Άλλωστε η Αναγνώριση από τη Διεθνή Ένωση Επιστημόνων Μελέτης Γενοκτονίας τον Δεκέμβριο του 2007 ότι οι Έλληνες και οι Ασσύριοι υπέστησαν ΓΕΝΟΚΤΟΝΙΑ αποτελεί σημαντικό βήμα για τη Διεθνή Αναγνώριση της Γενοκτονίας που συντελέστηκε κατά του Ελληνισμού.

• Βάσει εκτιμήσεων της ιστορικής έρευνας ο αριθμός των απωλειών σε ψυχές του ελληνισμού την περίοδο 1914-1922 κυμαίνεται από 800.000 έως 1.200.000. ενώ το γενικό σύνολο του εξοντωθέντος Χριστιανικού πληθυσμού, Έλληνες, Αρμένιοι και Ασσύριοι ξεπερνά τα 3.5 εκατομμύρια ψυχές.

Σεβαστό εκκλησίασμα,

Μπροστά στο έγκλημα κανείς δεν έχει δικαίωμα να σιωπήσει, πόσο μάλλον να το αρνείται. Μπροστά στην σύληση των οστών των δικών μας ανθρώπων, από εκεί απ' όπου είναι βγαλμένη η ελευθερία των Ελλήνων, όπως γράφει ο Διονύσιος Σολωμός "εμείς οι απόγονοι αυτών που βίωσαν τη φρίκη της Γενοκτονίας των Ελλήνων της Θράκης, της Μικράς Ασίας και του Πόντου" δεν έχουμε το δικαίωμα να σιωπούμε και να ανεχόμαστε την εγκληματική άρνηση των διαπραχθέντων φρικαλεοτήτων και των συνεπειών τους. Το ηθικό χρέος της νέας γενιάς Ελλήνων δεν είναι μόνο να τιμά και να θυμάται, αλλά από κοινού, χέρι-χέρι, να συνεχίζει τον αγώνα για την αποκατάσταση της δικαιοσύνης.

Η διοργάνωση της εκδήλωσης δεν σημαίνει με κανένα τρόπο έκφραση μίσους και αντεκδίκησης προς τους δράστες του εγκλήματος της Γενοκτονίας Αντίθετα αποτελεί έκφραση οφειλόμενης τιμής και ιερού χρέους προς τα θύματα της όπως τονίστηκε, ή αν θέλετε ανάμνηση αχνή στο ρυτιδωμένο πρόσωπο του παππού και της γιαγιάς, που ίσως απέμειναν ακόμη στη ζωή από την πρώτη γενιά των προσφύγων, μνημόσυνο θα έλεγα στη μνήμη των προγόνων μας, σαν ένα αγιοκέρι, λίγο θυμίαμα, νερό σπονδή στους τάφους όλων αυτών που κοιμούνται στα Άγια

χώματα τα πάντα Ελληνικά και ας γίνει επιτέλους η αρχή , σύσσωμος ο Ελληνισμός πιασμένος χέρι με χέρι να ξεκινήσει μια δυναμική πορεία για την προβολή, ανάδειξη και διεκδίκηση της αναγνώρισης της μίας και μοναδικής γενοκτονίας, της γενοκτονίας του Ελληνισμού της καθ ημάς Ανατολής.

Για να το πετύχουμε αυτό θα πρέπει να συνειδητοποιήσουμε ότι η πατρίδα των προγόνων μας – είναι και δική μας Πατρίδα, ανεξάρτητα από το πού και πότε εμείς και οι απόγονοί μας θα ζήσουν. Ας μην ξεχνάμε λοιπόν τον πόνο, τους καημούς και τα ανεκπλήρωτα όνειρα των προγόνων μας και μαζί να σηκώσουμε το λάβαρο του αγώνα για να θριαμβεύσει το δίκαιο και η αλήθεια

Το οφείλουμε άλλωστε σε όλους αυτούς που θάφτηκαν χωρίς παπά και ψάλτη.

ΑΙΩΝΙΑ ΤΟΥΣ Η ΜΝΗΜΗ – ΑΘΑΝΑΤΟΙ

Σέρρες 04/10/2015

Ελευθέριος Θ. Χατζόπουλος

Πρόεδρος

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΑΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ ΘΡΑΚΙΚΩΝ ΣΩΜΑΤΕΙΩΝ